

சுறுவர் பகுத்...

கருத்து: நாகைக்கதிர்

திருநாவுக்கரசர்

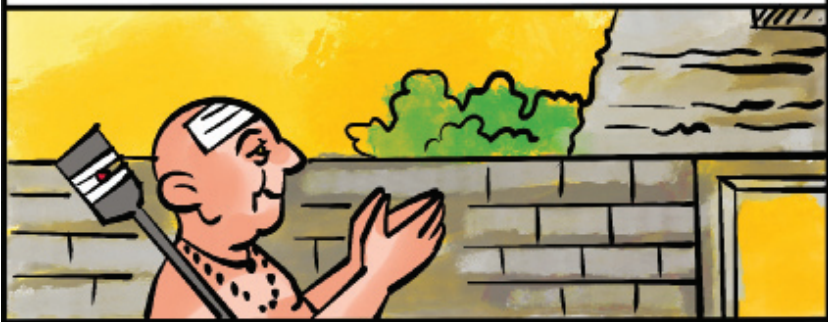
ஒவியம்: பிள்ளை

திருநாவுக்கரசர் உணர்கின்றார்.

ஓ! பைஞ்ஹி
பரமத் தான் ஏம்மைப் பச்
போக்க அருள வந்தாரோ?

மகிழ்ந்தவாறே துதித்துத் திருக்கோயில் புகுகின்றார்.

பின் அங்கிருந்து நாவுக்கரசர் திருவண்ணாமலை, காஞ்சி,
திருவான்மியூர், மயிலாப்பூர் வழிபட்டு ஒற்றியூர் சார்கின்றார்.

திருவொற்றியூரில் சில நாட்கள் தங்கியிருக்கின்றார்.

மனம் ஏனும் தோஷப் பற்ற மத ஏனும் கோலை ஊன்றச்
சனம் ஏனும் சரக்கை ஏற்ற செற்கடல் ஓடும் போது
மதனையும் பாரை தாக்க மறியும் போதறியவொண்ணாது
உணைஉனும் உணர்வை நல்காய் ஒற்றியிருகடைய கோடே!

பின் அங்கிருந்து காளத்தி நோக்கிச் செல்கின்றார். திண்ணனாரின்
நிறைந்த அன்பை வணங்கி மகிழ்ந்தார்.

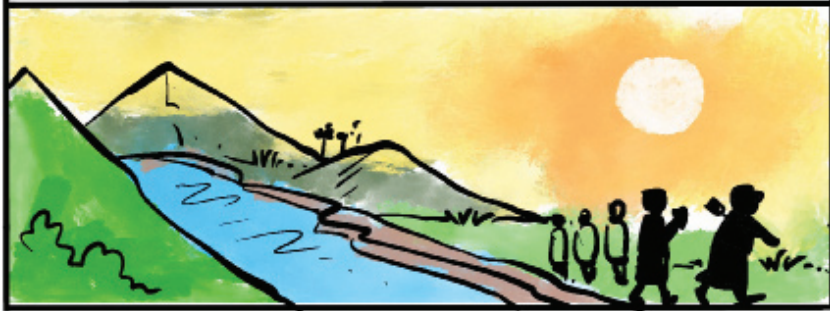
அம்மலையைக் கண்டதும் கயிலை நிறைவு வந்தது.

காளத்தியான் அிவன்
ஏன் கண்ணுளானே!

காளத்தியைக்
கண்டோம். கயிலையும்
காண வேண்டுமே!

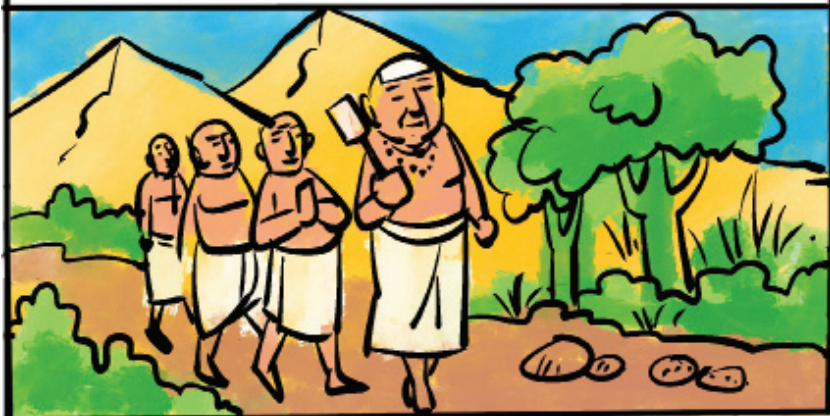
சில அடியார்கள் உடன்வர அங்கிருந்து வடக்கு நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

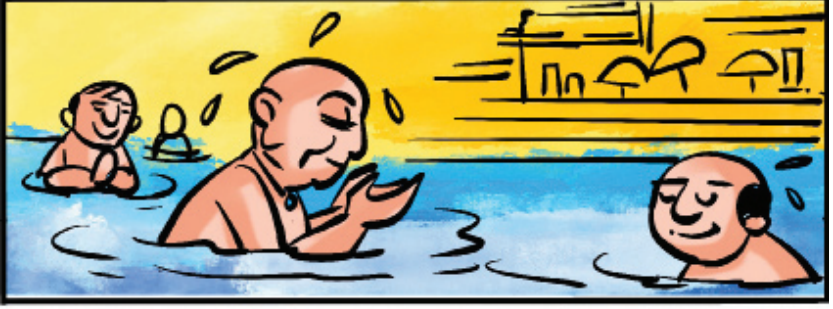
முதலில் ஸ்ரீசைலம் சென்று அங்கு அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கும் ஈசரைகண்டு வணங்கினார்.

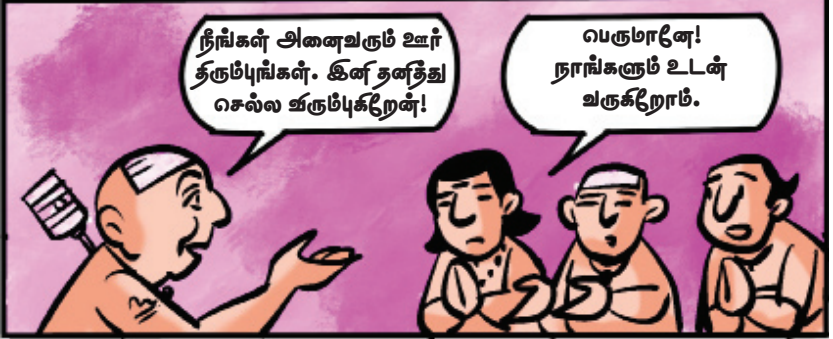
தெலுங்கு நாடு, கன்னட நாடு கடந்து, பல ஆறுகள் காடுகள் கடந்து மத்தியப் பிரதேசம் வருகிறார்.

பின் வாரணாசி எய்தி கங்கை மூழ்கினார்.

இனி பயணம் கடுமையாக இருக்கும் என்று எண்ணி உடன் வந்த அடியார்களுக்கு அங்கு விடைகொடுத்து அனுப்பினார்.

அவர்களை சமாதனம் செய்து அனுப்பிய பின் கயிலை நோக்கி அப்பர் தனித்துப் பயணத்தைத் தொடங்கினார்.

